

MariannuM

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti Fatimskej Panny Márie Vranov nad Topľou

Ročník X./2018

Číslo 24

13. MÁJ 2018 - DEŇ MATIEK

V odpustovú nedeľu si pripomínáme 101. výročie zjavenia našej nebeskej Matky vo Fatime a zároveň slávime Deň matiek. Akou matkou sa Panna Mária zdá byť na základe toho, čo poznáme zo zjavení? 13. mája 1917 sa deti pýtali:

«Chcete sa obetovať Bohu a znášať všetky utrpenia, ktoré na vás zošle, na zmierenie za hriechy, ktorými je urážaný, a ako prosbu za obrátenie hriešnikov?»

Tieto slová nevyznievajú na prvé počutie pozitívne a na základe dojmu by sme aj ich autora považovali za negatívneho. Ale aká starostlivosť a láska sa v nich skrýva! Nie prvý dojem, ale záchrana každého dieťaťa je v záujme tejto Matky. Toto je jej materstvo. Poďakujme dnes Bohu za dar materskej starostlivosti Panny Márie a poďakujme za dar svojej mamy a poďakujme i svojim mamám. Požehnaný sviatočný čas prajem.

Marcel Stanko

Hľadáme

odpoveď

NIE JE NEKREŠŤANSKÉ, ABY BOLA CIRKEV TAKÁ BOHATÁ?

Rozpočet Sv. stolice a Vatikánu je menší než rozpočet mnohých iných štátov. Cirkev po celom svete venuje mnoho peňazí na charitu.

Niektorí tvrdia, že Cirkev by mala predať všetok majetok a peniaze rozdeliť medzi chudobných. To je vo svojej podstate krásna myšlienka. Dá sa však bohatstvo Cirkvi vyčíslť peniazmi? Najväčším pokladom Cirkvi je viera. Ježiš si praje, aby v neho všetci verili. Cirkev robí, čo môže, aby sa toto želanie splnilo, a používa pri tom všetky dostupné prostriedky. **Nepredajné bohatstvo.** Vo Vatikáne nájdeme niektoré z najznámejších umeleckých diel na svete. Bazilika sv. Petra, Sixtínska kaplnka a Michalangelova Pieta, ako aj Rafaelove fresky a ďalšie skvosty vo Vatikánskych múzeách – je ich nespočetne veľa! Vatikánska knižnica uchováva vzácne starobylé rukopisy, ktoré obsahujú veľa cenných historických informácií. Sú v nej aj mnohé najvýznamnejšie zbierky západného kultúrneho dedičstva. Tak ako Louvre v Paríži alebo Národné múzeum v Londýne, aj Vatikán musí zachovať toto dedičstvo pre budúce generácie a sprístupniť ho súčasníkom. Všetky tieto poklady sú drahocenné a ich hodnota sa nedá vyčíslť peniazmi, preto je nemysliteľné, aby ich Cirkev predala. Je nepredstaviteľné, žeby pápež predal Baziliku sv. Petra alebo Vatikánske múzeá, ktoré sú, mimochodom,

v účtovnej súvahe Vatikánu vedené s hodnotou jeden cent. Pápež sa stará o tieto poklady pre nás a pre budúce generácie. Aj biskupi po celom svete spravujú majetok Cirkvi, ktorý dnes z veľkej časti tvoria kostoly, školy, nemocnice a podobne. Vo väčšine prípadov sú cirkevné priestory pre tieto inštitúcie nenahraditeľné. Pre Cirkev nejde o majetok, na ktorom by mohla zbohatnúť, jeho údržba totiž každoročne stojí veľmi veľa peňazí. **Dva rozpočty.** Niekedy sa hovorí, že Vatikán je príliš bohatý, ale ročný rozpočet Vatikánskeho mestského štátu je 300 miliónov eur, čo svedčí o niečom celkom inom. Na porovnanie, rozpočet Harvardskej univerzity je asi desaťkrát vyšší. Približne 2000 zamestnancov poberá plat z vatikánskeho štátneho rozpočtu, ktorý sa používa aj na údržbu a rekonštrukciu krásnych budov a ďalších umeleckých skvostov. Príjem Vatikánu pochádza sčasti z predaja známok a mincí a zo vstupného do Vatikánskych múzeí. Zároveň sa sem počítajú ročné výnosy z investícií a nehnuteľností. Sv. stolica má svoj vlastný rozpočet. Hoci má veľké výdavky na zamestnancov a diplomatickú sieť, má len málo zdrojov príjmu. Takže skromný zisk

Vatikánu sa čiastočne používa na doplnenie každoročnej straty v rozpočte Sv. stolice. **Pápežove príjmy.** Diecézy a jednotliví veriaci finančne podporujú pápeža Svätopeterským halierom. Ide o zvyk z čias prvých kresťanov Pápež Benedikt XVI. Napísal: „Svätopeterský halier je najtypickejším príkladom, ako sa veriaci

podieľajú na projektoch rímskeho biskupa pre všeobecné dobro Cirkvi. Zbierka je gestom, ktoré nemá len praktickú hodnotu, ale aj symbolickú, pretože je znakom spojenia s pápežom a záujmu o potreby našich bratov.

(Dominika Čechová)

Zdroj: Remery, M.: Tweetuj s Bohom

ANKA KOLESÁROVÁ (2. časť)

Bolo slnečné nedeľné popoludnie. Na oblohe ani mráčika a páliace slnko priamo nad hlavami dávalo telu zabrať. Horizont cesty do Vysokej nad Uhom sa v tej horúčave priam kúpil. Dedinka ležiaca vo východnej časti Východoslovenskej nížiny donedávna patrila pod Užskú župu s centrom v Užhorode. Pred piatimi rokmi sa stala súčasťou Košickej veľžupy. Nebolo to z Pavloviec ďaleko, len sa už žiadalo schlaďiť vo vnútri domu. Čerství krstní rodičia sa tešili, že nesú domov malého anjelika. Veď sa hovorí: Zobrali pohanča, vracajú kresťanča.

Doma ich už čakala skromná hostina. Na stole prichystané taniere, uprostred hrniec s polievkou. Na peci mäsom plnené kapustné listy. Na kredenci dva krčahy domáceho vína, čisté aj plnené kysnuté koláče a chlieb.

Za stolom už nedočkavo sedel malý, asi šesťročný Miško. „Kde sú tak dlho? Už tu mali byť!“ nevedel vydržať toľké čakanie. Babka, Kušnírka, sadajúc si opatrne k svatke Hruškovej za stôl, si ho pritúlila k sebe a pošepala mu do uška nenápadnú výčitku: „Ty živánisko! Bežal si z cerkvi, akoby ťa naháňali, ani si nás nepočkal!“ Vo Vysokej nad Uhom mali totiž dnes, v rovnakom čase ako v Pavlovciach, svätú liturgiu. Nebolo to často, možno rad do mesiaca v nedeľu a výnimočne aj počas týždňa, podľa toho, ako otec Geňo, ako ho miestni familiárne volali, mohol a ako mal cestu. Eugen Kiš bol od konca vojny gréckokatolíckym farárom v Čičarovciach, ktoré boli vzdialené dobré tri hodiny pešej chôdze, a okrem Vysokej nad Uhom spravoval aj ďalšie filiálky. Kušnírovci boli gréckokatolíci, ako asi tretina obce. Kolesárovci boli síce rímskokatolíci, ale babke Hruškovej už bolo to Pavloviec ďaleko, dala preto prednosť bližšiemu kostolu. Gréckokatolícky Chrám Narodenia Presvätej Bohorodičky sa nachádzal v uličke smerom k cintorínu, ani nie päť minút cesty.

A rímskokatolícky kostol, zasvätený Sedembolestnej Panne Márii, bol len o štyri domy vyššie. Koniec koncov, tu v dedine sa nad tým netrápili. Boli katolíci a basta. Mali dva katolícke kostoly, jeden východného, druhý západného obradu a ľudia boli zvyknutí chodiť tam, kde bola bohoslužba. Aj v nedeľu. Veď ak k nim zavítal kňaz, patrilo sa prísť. Keď omša nebola, všetci šli do Pavloviec. Približne štvrtina obce bola kalvínskeho vierovyznania, ba kalvíni mali aj vlastný kostol, takmer oproti rímskokatolíckemu. Ale keď sa u nich nič nedialo, niektorí nepohrdli ani mariánskou pobožnosťou. Dedina bola teda taká pomiešaná, no v prvom rade kresťanská. Až na pár židovských rodín, ale aj tie sa v takom tolerantnom prostredí cítili rešpektované.

Z cekrvi sa práve vrátil aj pán domu Ján Kolesár, prezývaný po mene Hruška. Zobral z kredenca tri štamperlíky, v ruke už držal fľašu domácej slivovice a hneď vyšiel von. Pristavil susedov na ceste z cerkvi a patrilo sa vypiť, keď už bola taká príležitosť. „Tak na tú dcéru,“ štrngli si so susedom Podhorínom a s bratrancom Kontrom z vedľajšieho domu. „Akože sa ti volá?“ pýtali sa zaujato. „Anka po manželke,“ ozrejmoval hrdý otec. „No, vidíš, a Miško sa prečo nevolá po tebe, Janík?“ Jeden Janík už totiž uzrel svetlo sveta, ale toho porodila žena ešte v Amerike, jeho bratovi. A to bol smutný rodinný príbeh.

Na jar pred vojnou robili vtedy doma svadbu. On mal vtedy necelých štrnásť a jeho o šesť rokov starší brat Andrej si bral Annu Kušnírovú, čo bývala o pár domov nižšie. V sobotu bol sobáš, svadobná hostina, v nedeľu dožierky a v pondelok mladí odišli. Vlakom z Michaloviec cez Prahu a Berlín došli až do Hamburgu. Už mali kúpené lístky na loď od Ameriky. Tam

si chceli zarobiť na dom a vrátiť sa späť do rodného kraja. V lete poslali prvý list. Stálo v ňom, že dostali bývanie, robotu aj role na obrábanie. Usídlili sa v Pensylvánii, v časti Swedeland, kde bola veľmi úrodná pôda a žilo tam mnoho Slovákov. Brat Andrej robil v bani, kde sa ťažila železná ruda. Anna robila na poliach. Nesťažovali sa, ale ktohovie, ako sa tam naozaj mali. Srdečný pozdrav z vysnívanej Ameriky skončil vo vitríne v kredenci a čítal sa vždy, keď prišiel niekto nový na návštevu, takže mládenček Janko Kolesár ho poznal takmer naspamäť. Potom sa brat odmlčal. Neprišlo nič ani im, ani Kušnírovcom. Ani oni nič neposielali. Vypukla vojna a nič nefungovalo tak, ako by malo. Od jesene do mája sa na východnom Slovensku bojovalo. Janko bratovi potajme závidel, že mal také šťastie, že stihol zbaliť kufre a odísť. Oni doma trpeli, čo priniesie ďalší deň. Janko Kolesár bol ešte primladý na to, aby ho zverbovali, a otec tesne pred päťdesiatkou, už bol pristarý a chorľavý. O rok na to aj zomrel. Sestra sa rýchlo vydala za mladého gazdu Slávika z Čierneho Poľa a tak Janko zostal doma sám s mamou. Tiež sníval o Amerike, ako pôjde za bratom, ako zarobí a bude sa mať dobre. Len mama nechcela o tom ani počuť, ona by s ním nešla. A samu ju doma nechať nemohol. Vojna sa vliekla celé štyri roky. Niekedy po novom roku, v roku 1919, vtrhla k nim do domu teda Kušnírová, bratova svokra, celá preľaknutá, aj s poštou v ruke. Prišla fotka z Ameriky aj s krátkou správou. „Mamička, otecko, odkážte do Kolesára, že Andrej zomrel, pri nešťastí v bani. Ja a Maruška sme, vďaka Bohu v poriadku. Janičko mal choré pľúca a po mesiaci umrel. Odporúčam sa do Vašich modlitieb. Anna.“ Kušnírová sa hodila svatke okolo pliec a rozplakala sa. Akoby ju už život dosť neskúšal! Pred dvoma rokmi jej zomrel syn

pri vojsku, nechal po sebe ženu a troch chlapcov, minulého roku sa jej pominul muž. A teraz? Teraz prežíva to isté s dcérou: „Umrel jej muž i decko, navyše v cudzej zemi! Chudera, vydaná na milosť a nemilosť nepriazni osudu! A to ešte netuší, že už aj otca aj brata má het, na onom svete.“ Svatka, tak je mi to ľúto, tak veľmi ľúto, úprimnú sústrasť, nehnevajte sa na mňa, veď ja by som mala vás utešovať,“ ospravedlňovala sa pomedzi vzlyky, utierajúc si slzy. Jankova mamka však na tom nebola o nič lepšie. Ruku si priložila k ústam, akoby chcela zadržať hrozný výkrik alebo prinajmenšom si pridržať trasúce sa líca, zavrela oči a po okraji tváre jej začali stekať slané potôčky. Posadila sa, schovala hlavu do dlaní a srdcervúco sa rozplakala. Janko nechal ženy v dome, zobral do ruky fotku, čo Kušnírová nechala položenú na stole, a vybehol von. Vzadu za stodolou si sadol do snehu, neveriacky prečítal text na

zadnej strane fotografie a ešte raz sa zapozeral na obrázok. Na fotke bola tvár mladej ženy so smutným hlbokým pohľadom a s vysilenou tvárou. Vedľa nej stálo možno dvojročné dievčatko, na ktorom si všimol výrazné črty svojho brata Andreja. Na fotku niečo padlo. Nie, nezačínalo snežiť, to len slzy sa drali von z jeho vnútra. Pretrel si zarosené oči a zapozeral sa na oblohu. Akoby sa prebral zo sna. Mal devätnásť a bol jediným chlapom v dome. Už nielen čo sa roboty týka. Všetko bude odteraz na ňom. Brat sa už nevráti a na nikoho iného sa už potajme spoliehať nemôže. Vrátil sa do domu a objal matku: „Nebojte sa, mamka, už len lepšie bude! Pán Boh neskúša nad naše sily.“

(pokračovanie v ďalšom čísle)

(spracovala Anna Sabolová ml.)

1. čítanie: Sk 1, 15-17. 20a. 20d-26

Ž: 103, 1-2. 11-12. 19-20

Refrén: Dobrorečte Pánovi, čo má trón v nebesiach. Alebo Aleluja.

2. čítanie: 1 Jn 4, 11-16

Evanjelium: Jn 17, 11b-19

Krátke zamyslenie na evanjelium: Ježišova

modlitba na záver poslednej večere je veľkým

zakončením celého doterajšieho diela. Nielen že tu odhaľuje, čo znamená, že Syn oslávil Otca, ale tiež ukazuje silu lásky, akú prechováva k učeníkom. Táto modlitba sa netýkala len apoštolov, ale Kristove slová dopadajú aj do dnešnej doby, na nás a na súčasnú Cirkev. Pán sa nemodlí za našu radosť, za naše posvätenie a ochranu! Táto modlitba dostane zvláštnu silu až s darom Ducha Svätého, ktorý je odpoveďou na Ježišovu modlitbu.

(podľa www.vira.cz)

Liturgia hodín: 3. týždeň žaltára.

Čenstochová bola dejiskom osláv Panny Márie, Kráľovnej Poľska

Čenstochová 4. mája (RV) Na Jasnej Hore v Čenstochovej sa vo štvrtok konali oslavy Panny Márie, Kráľovnej Poľska. V tomto roku, keď si krajina pripomína 100. výročie znovunadobudnutia svojej nezávislosti, mala slávnosť osobitný charakter. „Ona nás previedla cez tie najtemnejšie momenty histórie nášho národa. Preto je Matkou nezávislosti našej otčiny“, uviedol v súvislosti s oslavami hovorca Konferencie biskupov Poľska O. Pawel Rytel-Andrianik.

Panna Mária bola vyhlásená za Kráľovnú Poľska pápežom Benediktom XV. v roku 1920 na žiadosť poľských biskupov.

Svätý Otec František vyzval Dominika Duku k pokračovaniu v úrade

Praha 9. mája (TS ČBK) Pražské arcibiskupstvo dnes od Apoštolskej nunciatúry dostalo odpoveď na rezignačný list pražského arcibiskupa Dominika Duku OP. Pápež František ho v ňom vyzýva k tomu, aby pokračoval vo svojom úrade "donec aliter provideatur" (pokiaľ nebude ustanovené inak).

Vydavateľstvo ZAEX prináša doteraz neznámu knihu Tomáša Kempenského

Bratislava 7. mája (TK KBS)

Nasledovanie Márie je dielo Tomáša Kempenského, ktoré popri svetoznámom Nasledovaní Krista zostalo dlho nepovšimnuté. V týchto dňoch však dané dielo prichádza z vydavateľstva ZAEX na pulty kníhkupectiev.

Toto hodnotné Kempenského učenie o úlohe Panny Márie v duchovnom živote je usporiadané do štyroch kníh, ktoré sa ďalej členia na kapitoly s očíslovanými úryvkami.

Väčšina čitateľov sa s knihou stretne prvýkrát. Nasledovanie Márie sa môže stať cenným pomocníkom na ceste za Kristom. Tento text pomôže porozumieť Máriinmu materstvu vo vzťahu k ľuďom aj v neoddeliteľnom vzťahu ku Kristovi.

Vo svete, v ktorom slovo hriech už takmer stratilo význam, dobro sa relativizuje a zmysel života sa zdá len utópiou; vo svete, ktorý už neverí v čistotu, sa nám môže rozjímanie nad Máriou stať výborným pokrmom a naplniť náš život.

Záujemcovia si knihu môžu zakúpiť v predajniach kresťanskej literatúry.

(dodala Anna Sabolová ml.)

Zdroj: www.tkkbs.sk

Farské oznamy

V ČASE OD **14.05.2018** DO **20.05.2018**

Vedenie modlitieb pred sv. omšami: V týždni **20.5.-26.5.** vedie modlitby pred sv. omšami p. **Helena Sabolová.**

Nácvik detského zboru: V sobotu o **13³⁰** nacvičuje v pastoračnom centre detský zbor.

Zbierka: Na budúcu nedeľu bude pri sv. omši zbierka na dostavbu kostola a pastoračného centra (zvonček) a po sv. omši do označených krabíc môžete prispieť na katolícke masmédiá.

Dnes je 52. svetový deň spoločenských komunikačných prostriedkov.

MIKE: V **sobotu 19.5.** bude v Prešove stretnutie miništrantov. Zúčemcovia nahláste sa v sakristii do pondelka večera.

Odpust vo Vechci: Na budúcu nedeľu poputujeme v procesii na odpustovú slávnosť sv. Jána Nepomuckého do Vechca. Zídeme sa o **9¹⁵** pri novom kostole.

Kántry: V nasledujúcom týždni sú letné kántrové dni v stredu, piatok a sobotu. Záväzný je iba jeden deň (v našom kostole v **piatok**). Obsah letných kántrových dní: prosby za jednotu kresťanov alebo za duchovné povolania.

Odpustky: Veriaci, ktorí sa zúčastní na verejnom speve alebo recitovaní hymnu *Veni, Creator* na slávnosť Zoslania Ducha Svätého, môže za zvyčajných podmienok získať úplné odpustky.

Predmanželské ohlášky:

1. Ing. Matej Sabol, syn Jozefa a Anny rod. Jackovej, bývajúci v Banskom a **Terézia Demková,** dcéra Jána a Márie rod. Gutovej, bývajúca v Čemernom, ohlasujú sa **2.-krát.**

Rozpis lektorov:

Zoslanie Ducha Svätého: 08.00 hod. - r. **Kavuličova, p. Gedorová.**

Kontakty

V prípade akejkoľvek potreby alebo nutnosti zaopatrenia je možné volať na nasledovné telefónne čísla:

Marcel Stanko, farský administrátor - **0908 047 220;**

Pevná linka na faru - **057 4426 286.**

LITURGICKÝ PROGRAM OD 14.05.2018 DO 20.05.2018

PONDELOK <i>Sv. Mateja, apoštola (sviatok)</i>	14.05.2018	Sv. omša: 18 ³⁰ ZBP Jozef Gromina (40 rokov) Poklona Sv. olt.: 19 ¹⁵
UTOROK	15.05.2018	Sv. omša (JaA): 6 ³⁰ + Bartolomej, Mária a Bartolomej Hrubovskí; + Radovan (nedožitéych 44 rokov)
STREDA <i>Sv. Jána Nepomuckého, kňaza a mučeníka (spomienka)</i>	16.05.2018	Sv. omša: 18 ³⁰ + Vojtech Virba (2. výročie); (detská) + Pavol Fil
ŠTVRTOK	17.05.2018	Poklona Sv. olt.: 17 ³⁰ Sv. omša: 18 ³⁰ + Jozef, Jozef; + Mikuláš, Anna a Mikuláš
PIATOK <i>Kántry</i>	18.05.2018	Sv. omša: 18 ³⁰ ZBP Jakub a Samuel; (mládežnícka) ZBP Jolana s rodinou
SOBOTA	19.05.2018	Modl. večeradlo: 7 ⁰⁰ Sv. omša: 8 ⁰⁰ vaše úmysly Sv. omša: 18 ³⁰ ZBP Dominika
NEDEĽA ZOSLANIE DUCHA SVÄTÉHO	20.05.2018	Sv. omša: 8 ⁰⁰ za farnosť (Odpustová slávnosť vo Vechci) Sv. ruženec: 14 ³⁰

“Reč pravdy je prostá.” (Ammianus Marcellinus)

VYDÁVA

Združenie veriacich PRO NOBIS Čemerné

Tehelná 266, 093 03 Vranov nad Topľou; tel.č. 057/4426 286; 0908 047 220;

Redakciu vedie: M. Stanko; Jazyková úprava: M. Majzlíková; Grafická úprava: R. Majzlík

Vaše pripomienky, príspevky a návrhy čakáme na mariannum@gmail.com vždy vo **štvrtok** do **12:00**

Redakcia si v prípade potreby vyhradzuje právo upravovať uverejňované príspevky.